

melsen (Forslagets § 17), at det oprindelig havde været Justitsministerens Tanke at foreslaa de særlige Regler om Hemmeligholdelse fuldstændig ophævede, men efter de Erklæringer, Ministeriet modtog fra Fødselsstiftelsen m. fl., blev man staaende ved den begrænsede Regel. Ogsaa under Behandlingen af dette Forslag blev Privilegiet stærkt debatteret. Et Ændringsforslag om dets Bortfald blev fremsat under Forhandlingerne i Folketinget og vedtaget af dette, men i Landstinget kom Reglen atter ind i den tidligere foreslaaede Skikkelse, og Resultatet blev altsaa Lov Nr. 130—1908 § 12, som imidlertid betød en særdeles betydningsfuld Indskrænkning i Privilegiet i Forhold til den tidligere Retstilstand. Bestemmelserne kommer dog ifølge Lovens § 21 kun til Anvendelse paa Fødseler efter 1. Juli 1908.

Den vigtigste praktiske Betydning, der efter Lovens af 1908 § 12 blev tilbage af Privilegiet, var, at der ifølge den tidligere Fattiglovs § 21, 4de Stykke, ikke fra Rigshospitalet skulde afgives den i øvrigt paabudte Indberetning til Fattigvæsenet om de paa Hospitalet stedfundne Fødseler, og at der følgelig ikke for disse Børns Vedkommende blev Spørgsmaal om den sædvanlige Konstatering af Forsørgelseskommune, hvilket atter gjorde det lettere for Moderen at skjule Fødselen for sine nærmeste. Ogsaa i denne Henseende er den for de paagældende Børn skabte Undtagelsestilling imidlertid nu bortfaldet ved, at Lov om offentlig Forsorg har reformeret Fattiglovens Regler angaaende Forsørgelsesstedet, hvorved blandt andet den tidligere foreskrevne Fødselsnotering i Fattiglovens § 21 er bortfalden.

Endelig er der sket et meget væsentligt Indgreb i Hemmeligholdelsesprivilegiet ved § 11 i Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 om Tilsyn med Børn, hvilken Lovbestemmelse nu er afløst af Lov om offentlig Forsorg § 117. Den her paalagte Pligt til ved Fødselen af et Barn udenfor Ægteskab at give det sociale Udvalg paa Fødestedet Meddelelse om Fødselen blandt andet indeholdende Oplysning om Moderens Navn, Stilling, Fødselsaar- og dag, Fødselssted og faste Bopæl eller Opholdssted gælder nemlig ogsaa for de paa Rigshospitalet fødte Børn, jfr. sidstnævnte Lovs § 117, Stykke 2, hvorefter det paahviler Hospitalet at afgive den nævnte Anmeldelse senest 2 Dage før Udskrivningen. Der henvises endvidere til Bemærkningerne til det paagældende Lovforslag i Rigsdagstidenden for 1920—21, Tillæg A. Sp. 5311—12.

Ministeriet maa formene, at Tiden nu er inde til helt at ophæve dette særlige Privilegium, der i øvrigt, som det vil fremgaa af det foranstaaende, i det væsentlige allerede har tabt sin praktiske Betydning. Medens en saadan Særordning muligvis i sin Tid kunde forsvares udfra de Formaal, som skabte den, maa den for en Nutidsopfattelse anses for uheldig og unaturlig, og Privilegiets Ophævelse maa derhos anses som en næsten nødvendig Følge af de i Lovforslaget foreslaaede Regler om en pligtmæssig Opgivelse af Faderskabet. Undervisningsministeriet har efter indhentet Erklæring fra Rigshospitalet udtalt, at Ministeriet intet har at erindre imod, at de særlige Regler om Hemmeligholdelse bortfalder, men at der dog ikke bør gives Bestemmelsen om Ophævelsen tilbagevirkende Kraft. I Overensstemmelse hermed foreslaas det i § 32, at Bestemmelsen i § 29 alene kommer til Anvendelse med Hensyn til Børn, der fødes efter Lovens Ikrafttræden.

ad § 30.

Paragraffen giver visse særlige Bestemmelser for de Tilfælde, hvor flere Personer er anset som bidragspligtige.

Bestemmelsen i 1ste Stykke svarer tildels til Lov Nr. 130—1908 § 14, 4de Stykke; dog foreslaas det, at en bidragspligtigs Regreskrav overfor andre bidragspligtige skal fremsættes gennem Øvrigheden, idet man har fundet den hidtidige Ordning, hvorefter de flere forpligtede kan inddrive Andelene af Bidraget direkte hos hinanden, mindre tiltalende. Endvidere er der foretaget den Ændring, at den bidragspligtige, som har betalt Bidraget, ikke kan kræve de andre medforpligtede hensatte til Afsoning, idet en saadan Ret skønnes mindre naturlig.

Bestemmelserne i 2det og 3die Stykke er nye Bestemmelser, der skyldes Ønsket om at begrænse Ulemperne ved Bidragspligtens særegne Beskaffenhed i disse Tilfælde. Ved Bestemmelserne søges det undgaaet, at Moderen eller andre, der optræder paa Barnets Vegne, stadig gennem Indholdet af Bidragsresolutionerne maa erindres om det uheldige Forhold med Hensyn til Barnets Afstamning; man finder det derhos hensigtsmæssigt, at der ikke i disse Tilfælde bestaar det sædvanlige direkte Retsforhold mellem Moderen og de bidragspligtige, men at enhver Afkrævning og Inddrivelse sker ved Myndighedernes Mellekomst.

I det i 4de Stykke omhandlede Tilfælde findes det naturligt, at de andre bidrags-